

Nr 7.

Ankom till riksdagens kansli den 17 februari 1927 kl. 3 e. m.

Bevillningsutskottets betänkande, i anledning av väckt motion om höjning av tullen å polerduk eller sänkning av tullen å appreterad bomullsvävnad, utslutande avsedd för tillverkning av polerduk.

(1:a avd.)

I en inom andra kammaren väckt, till bevillningsutskottet hänvisad motion, nr 222, har herr Weibull hemställt, »att riksdagen måtte besluta *antingen* att rubrik 551 i gällande tulltaxa erhåller följande lydelse:

'551. Polerduk, såsom smärgel-, karborundum-, pimstens-, glas- och flintduk m. fl., jämväl i tillklippta, tillskurna eller utstansade stycken, med eller utan sömnadsarbete..... 1 kg. 45 öre'

eller att under rubrik 500 infogas en anmärkning av följande lydelse:

'*Anm.* Hit hänföres även ensidigt appreterad bomullsvävnad, som enligt skriftlig, på tro och heder avgiven försäkran är avsedd utslutande för tillverkning av polerduk'».

Utskottet. Tullsatsen vid rubriken 551 utgör för närvarande 25 öre för kilogram. I fråga om de varuslag som rubriken omfattar innehåller förslaget, första alternativet, icke någon ändring.

Rubriken 500 har följande lydelse:

Vävnader av bomull, även i förening med jute:

500. bokbindarklot, klistrad, även i förening med papper, samt appreterad väv till adresslappar (s. k. labelklot) 1 kg. 40 öre.

Motionen. Till stöd för sin hemställan har motionären anfört följande:

»Sedan ett trettiotal år tillbaka bedrives inom landet tillverkning av polerduk, bestående av vävnad, å vars ena sida medelst limlösning anbragts ett överdrag av pulveriserad smärgel, flinta, karborundum eller annat dylikt slipmaterial. Vid införsel hit till riket drager ifrågavarande polerduk, såsom hänförlig till tulltaxerubrik 551, en tull av 25 öre per kilogram.

Den vid tillverkningen av polerduk använda vävnaden utgöres av ensidigt appreterat bomullslärft, som måste fylla stora krav på slitstyrka och hållfasthet i övrigt. En del av råvävnadsbehovet har kunnat tillgodses med vävnad, som tillverkas inom landet. Större delen av råvävnaden och särskilt sådan vävnad, som är avsedd för polerduk av högre kvalitet, måste dock på grund av det höga pris, som den inhemska vävnaden betingar i för-

hållande till sin kvalitet, införas från utlandet. Därvid tullbehandlas vävnaden enligt tulltaxerubrik 514, med tull av 90 öre per kilogram. Då i ett kilogram färdig polerduk genomsnittligt taget ingår 0.445 kilogram råvävnad, kommer alltså tullen för råvävnaden till ett kilogram polerduk att uppgå till 40 öre. Tages även hänsyn till tullen å det i duken ingående limmet, vilket, såsom hänförligt till rubrik 1250, drager en tull av 20 öre pr kilogram och vars vikt uppgår till 164 gram, ökas tullkostnaden för råmaterialerna med 3.3 öre. Den sammanlagda tullkostnaden å dessa kommer sålunda att uppgå till 43.3 öre, under det att den färdiga duken, som ovan nämnts, drager en tull av endast 25 öre per kilogram. Den svenska polerduksindustrien får sålunda vidkännas en tullbelastning å råmaterialerna, som är 18.3 öre större än tullen å färdig polerduk.

Detta förhållande innebär uppenbarligen en oegentlighet, som synes böra avhjälpas genom en ändring av tulltaxebestämmelserna på området. En sådan ändring synes lämpligen böra ske på det sätt, att tullen å den färdiga polerduken höjes med det belopp, med vilket densamma understiger tullbelastningen å råmaterialerna, eller med 18.3 öre, och att tullen sålunda sättes till i runt tal 45 öre per kilogram.

En annan utväg, som dock med hänsyn till den inhemska tillverkningen av råvävnad endast i andra hand bör tillgripas, är att nedsätta tullen å denna vävnad. Då vävnaden i fråga såväl beträffande spånadsmaterial som vävnadssätt och beskaffenhet i övrigt är nära jämförd med de i tulltaxerubrik 500 upptagna artiklarna klistrad bokbindarklot och appreterad väv till adresslappar (s. k. labelklot) torde det kunna anses lämpligt, att råvävnaden i tullbeskattningsavseende jämföras med berörda artiklar. Därigenom skulle den komma att draga en tull av 40 öre per kilogram, motsvarande ungefär 12 procent av värdet.

Då emellertid tullsänkningen givetvis icke vore avsedd att komma andra appreterade bomullsvävnader till godo än sådana, som verkligen äro ämnade för tillverkning av polerduk, och då det tulltekniskt sett icke torde vara möjligt att avgöra, huruvida vävnaden är avsedd för det ena eller det andra ändamålet, läser det bliva nödvändigt att grunda tullbehandlingen på avgivet intyg rörande varans tillämnade användning. Under sådana förhållanden synes det icke lämpligt, att varan upptages i själva tulltaxerubriken, utan torde i stället bestämmelserna om dess tullbehandling, såsom i andra liknande fall har skett, böra intagas i en till rubriken fogad anmärkning.»

För att vinna rättelse i det missförhållande, som sålunda påvisats vara rådande mellan tullen för den färdiga polerduken och tullsätterna för i densamma ingående halvfabrikat, har motionären i första hand föreslagit en höjning till 45 öre av den för helfabrikatet nu gällande tullsatsen, 25 öre för kilogram.

Såsom en utväg, vilken motionären endast i andra hand velat anvisa, har ifrågasatts sänkning av tullen å den råvävnad, som användes för framställning av polerduk. Nämda tullsänkning skulle enligt förslaget endast gälla sådan väv, som enligt skriftlig, på tro och heder avgiven försäkran är avsedd uteslutande för tillverkning av polerduk.

Bevillningsutskottet, som vid behandlingen av förevarande motion anlitat byråchefen i generaltullstyrelsen T. Alsén såsom sakkunnig,

finner, att mot båda alternativen invändningar kunna göras. Vad det förre alternativet angår kunde därav befaras följa en höjning av priset å polerduk, vilket vore till men för viss svensk exportindustri som använder polerduk av svenskt fabrikat. Vidkommande det andra alternativet skulle, då behovet av väv för ifrågavarande ändamål enligt uppgift torde inskränka sig till omkring 25,000 kilogram för år räknat, den ifrågasatta tullsänkningen icke vara av någon större statsfinansiell betydelse. Däremot skulle densamma vara ogynnsam för en viss gren av vår textilindustri, vilken, att döma av utskottet tillhandakomna prisuppgifter å svensk och utländsk väv av sådant slag, som här kommer ifråga, utnyttjar största delen av tullskyddet.

Den i motionen väckta frågan tarvar följaktligen en grundlig utredning. Härtill kommer, att, ehuru det måste anses önskvärt, att sådan bristande överensstämmelse mellan tull å halv- och helfabrikat, som föreligger här liksom på åtskilliga andra områden av tulltaxan, blir avhjälpt, det enligt utskottets mening är lämpligt, att dylika frågor, där särskild anledning till omedelbar ändring icke föreligger, prövas i samband med en allmänare revision av tulltaxan eller åtminstone i ett sådant sammanhang, att alla för bedömandet viktiga synpunkter kunna beaktas och konsekvenserna av olika möjliga lösningar kunna fullt överblickas. Då, såsom motionären anført, tillverkning av polerduk inom landet kunnat äga fortbestånd sedan ett trettiotal år tillbaka, synes ett uppskov med prövningen av föreliggande fråga icke böra möta betänkligheter.

Under åberopande av vad sålunda anförts får utskottet hemställa,

att ifrågavarande motion, II:222 av herr Weibull om höjning av tullen å polerduk eller sänkning av tullen å appreterad bomullsvävnad, uteslutande avsedd för tillverkning av polerduk, icke måtte föranleda någon riksdagens åtgärd.

Stockholm den 17 februari 1927.

På bevillningsutskottets vägnar:

JOH. NILSSON.